

Folketingets talerstol gav udtryk for ønske om en fuldstændig fri husleje – jo, jo, det står sort på hvidt, og det er det sorte, der er bogstaverne. Der står sort på hvidt, at det er en fuldstændig fri leje, Venstre vil have, og vi påpegede op til valget nogle konsekvenser af den fri leje, hvis man tog et opgør med den omkostningsbestemte husleje. Det tog vi også med i de sidste dages valgkamp, det er rigtigt.

Men det er jo ikke det spørgsmål, det er jo ikke det samme, vi taler om i dag. Vi taler om en beskeden finjustering af boligstøtten, fordi vi gerne vil sikre boligstøttens overlevelse, også i det næste årtusind, hvor der kommer rigtig mange pensionister, som både har en relativt stor formue og har indkomster ud over den almindelige folkepension. Det er dét, vi taler om. Vi taler ikke om det, vi diskuterede de sidste dage før valget, men det tager jeg gerne en diskussion om, for det kan regeringen godt stå sig ved.

I 1996 fremsatte min forgænger et forslag, der forholdt sig til besparelser på 2 mia. kr.; det tror jeg godt hr. Jens Hald Madsen kan huske, og det tror jeg også Det Konservative Folkeparti kan huske – ganske vist ikke hr. Jens Heimbürger, for han var ikke valgt på det tidspunkt. Det var også noget, der blev snakket om i valgkampen, men vi vil gerne stå ved, at vi syntes både før og efter valget, at det var hensigtsmæssigt med en almindelig finjustering af boligstøtten.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg sidder egentlig og glæder mig mere og mere, til vi skal i gang med udvalgsarbejdet, så vi virkelig kan få tygget det her godt igennem.

Jeg kan forstå, at hr. Jens Hald Madsen fra Venstre mener, at forslaget lægger op til, at formuen vil få afgørende indflydelse på, om man kan få boligstøtte eller ej. Jeg tror nok, at i betragtning af, at der ved formuer under 1 mio. kr. skal lægges 10 pct. og ved formuer på over 1 mio. kr. 20 pct. til indkomsten, må man nok sige, at vi skal op i en anelig størrelse, så det, Venstre taler om her, er, hvad jeg vil kalde for lykleri.

Men det, der egentlig kaldte mig herop, var det, jeg sad og hørte fru Line Barfod sige. I første omgang var det den enlige mor eller den kommende enlige mor på bistand, som simpelt hen ville blive ramt, og så ved jeg ikke, om det var et udtryk for, at fru Line Barfod havde fået

læst lidt bedre på teksten – ellers vil jeg anbefale at læse teksten på side 17 lidt bedre.

Der blev sagt, at nu ville den enlige mor få støtten beskåret, så hun ikke ville have mulighed for at få en lejlighed. Det er ikke korrekt, så lad være med at gå ud og skræmme den enlige; prøv hellere at hjælpe hende, så hun kan komme til at bo ordentligt, når hun bliver enlig mor. Det er en urimelig måde at køre en skrækkampagne på, og jeg håber, man også fra Enhedslistens side vil være opmærksom på, at det, der blev sagt her, ikke holder vand.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Ministeren syntes ikke, at Boligselskabernes Landsforenings tal virker overbevisende, og jeg vil da godt medgive, at alle kan jo tage fejl, og alle kan regne forkert – selv Boligselskabernes Landsforening, som ikke er nybegynder, når det handler om at regne med de tal. Men selv finansministeren har jo engang regnet forkert, ikke sandt?

Jeg vil da godt gå med til, at vi skal selvfølgelig undersøge, om tallene holder; men spørgsmålet er: Hvad nu, hvis de holder? Er der så noget, vi kan forhandle om her? Så ser det nemlig helt anderledes ud i SF's øjne.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Med hensyn til lejeloven: Vi fremsatte et lovforslag, hvor der blev talt om genudlejning, og det var en påstand i valgkampen, at hele lejemarkedet ville stige med 40 pct. Derfor var den påstand direkte usand.

Med hensyn til mine begreber om formuen: By- og boligministeren mener altså, at det ikke er noget problem, at enlige ældre eller et ældre ægtepar betaler stille og roligt af på deres gæld, som ministeren siger. Men når de betaler af på deres gæld, bliver boligens friværdi større, og jo mere de betaler af på deres gæld, desto større bliver friværdien, og jo mindre får de i boligstøtte. Men det mener boligministeren ikke er urimeligt, så her er vi uenige.

Det, som gør mig en lille smule ophidset, når man går så meget op i min kritik af formuebegrebet, er ikke spørgsmålet om, hvor hårdt det rammer i forhold til hele boligstøtten. Spørgsmålet er, om det er retfærdigt eller ej. Derfor har jeg brugt så megen tid på det, og derfor undrer ministerens meget, meget, meget stærke